

Francia írók, a Versaillesi Szerződésről

Most, hogy a Versaillesi Szerződés által előidézett közép-európai tragédia egyre nagyobb méreteket ölt, ez a politikai vihar arra készítetett, hogy a párizsi éveim alatt összegyűjtött, ezzel a kérdéssel foglalkozó könyveimet előszedjem és újra átolvassam. „Árpád blessé” (a sebesült Árpád.) Eugéna Paumés tollából. 1932. „Les Dessous du Traité de Versailles”. (A Versaillesi Szerződés kulisszatitkai Marcel Berger Et Paul Allardtól, 1933. „Nos Amis les Hongrois.” Barátaink, a magyarok Pierre Delattretől. 1935. Constantin de Grunwald műve: Portrait de la Hongrie” (Magyarország képe). 1939. Végül egy nagy honfitársunk munkája, aki jelen volt a Versaillesi szerződés születésénél Gróf Aponyi Albert kísérijéként: Honti Ferenc könyvének címe: „Le Drame Hongrois.”) A Magyar Tragédia, 1949.

folytatása. Európa bele fog pusztulni, ha nem hallgat az igazságérzet tanácsára.”

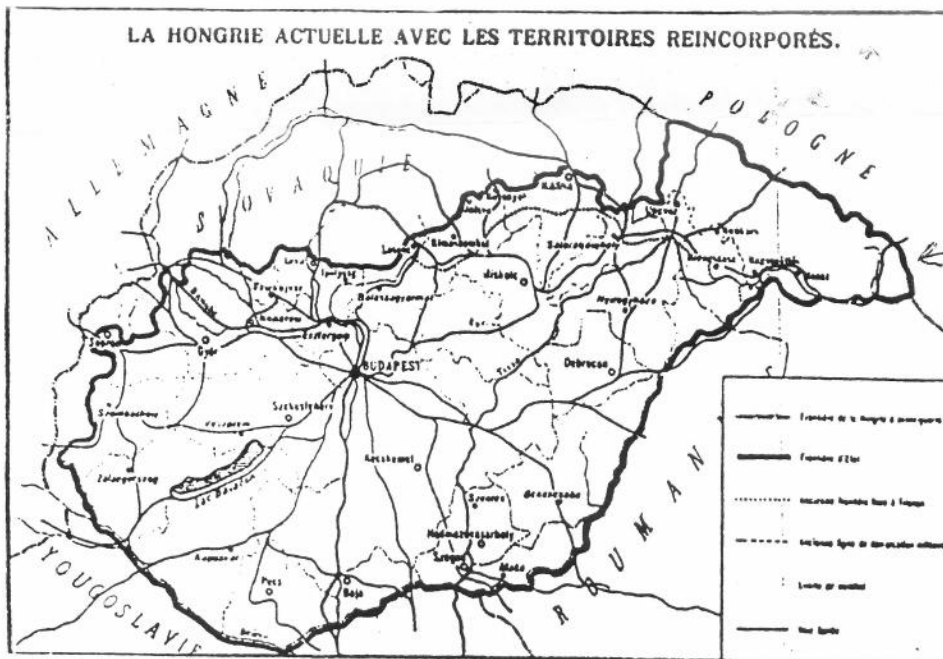
Hazánkkal kapcsolatban ezek a művek a legnagyobb sajnálattal írnak. Eugéne Paumés, például hangsúlyozza, hogy 1920 június 4.-én a trianoni szerződés úgy lett ratifikálva, hogy az elszakított területeken élő népek megkérdése nélkül kielégítették a szerbek, románok és csehek követeléseit, ami magával hozta, hogy Magyarország elvesztette területének kétharmadát. A 325.000 négyzet kilométerből maradt 91.000 négyzetkilométer, 18 millió lakosából maradt 8 millió.

Elvesztett nagyvárosainak lakói nemzetiségi hovatartozás szerint: Arad 92% magyar, Komárom 95% magyar, Szabadka 66% magyar, stb.

Elvesztette búzatermő földjének 43%-át, cukorrépa termelő földjének 58%-át, erdeinek 87%-át.

Wilson helyett a konferencia elnökévé választottak francia politikus társaival, a románok, csehek és szerbek által felbőszítve, határtalan gyűlölettel vetette magát a magyarságra, s a tájékozatlan angolok, és amerikaiak, tétlenül nézték ezt, azért nem lehet egész Franciaországot vádolni, mert pl. fenti írók, nem szólhattak bele a szerződés összeállításába. Tehát nem büntudattal, hanem talán nagy szegyen-érzettel beszélhetnek arról, amit a francia politikusok elkövettek. Büntudata esetleg a francia államelnöktől lefelé, mindazoknak a politikusaiknak lehet, akik még mindig próbálják védeni az elődeik által elkövetett becstelen hibákat.

Úgy gondolom, értelmetlen lenne, hogy nekifogjak e könyvek magyarra fordításának, mert amilyen gyorsan most változnak a dolgok, lehet hogy a 150-300 oldalas könyvek egyi-

→ Szórást
1938-ban.

Ezek az frók, kivétel nélkül Közép-Európa hosszú időre szóló tönkretételét hangsúlyozzák, amint azt Anatole France a Versaillesi Könyv bevezetőjeként írta:

„La plus horrible des guerres a été suivie d'un traité qui ne fut pas un traité de paix, mais la prolongation de la guerre. L'Europe en périra si, enfin, la raison n'entre pas dans ses conseil.

Magyar szövege:

„A legborzalmasabb háborút követte egy szerződés, amely nem egy békeszerződés, hanem a háború

Briand miniszterelnök 1921 július 11-én maga elismerte a francia szenátusban, hogy közel 6 millió magyar került hazája határán kívülre és a szép nagy városok, amelyek magyar pénzen épültek, egyszerűen az éhes szomszédok tulajdonává váltak.

Mindezek után, nem mondhatom azt amit egyik tájékozatlan honfitársam mondott ezzel kapcsolatban, hogy „a franciáknak köszönhetjük a Trianonban történt megcsönkítást, tehát minden francia gazember. Igaz, hogy Clemenceau, akit

kének a felére sem érnék, már értelmelenné válna az egész munka.

A „Portait de la Hongrie” 12-13. oldalán, Constantin de Grunwald tette közzé a visszacsatolás utáni, 1939-es térképet, amelyen a szlovák határ ki lett jelölve. Tehát ha Szlovákia önálló akar lenni, úgy érzem a magyar kormányának kötelessége lesz ehhez a határhoz ragaszkodni, mert azzal megmutatná, hogy nemzetünk, hazánk, érdekének igazi képviselője.

Radnóthy Károly